

Boeren (blog 19)

Met veel mooie herinneringen denk ik terug aan mijn jeugd. Bijna alle broers en zussen van mijn moeder woonden op de boerderij. Als wij daar op zondagmiddag op bezoek gingen, dan speelden we in de weilanden voetbal, we sprongen in het hooi, we aaiden de geiten en aan het einde van de middag gingen we het land in om de koeien naar de

melkstal te drijven. Ik genoot van de geuren, van de dieren en van de ruimte en de frisse lucht. In de vakantie was ik soms een hele week bij één van de ooms en tantes te logeren. Ik lustte geen melk, maar de verse melk zo van de koe gekookt door tante vond ik heerlijk.

Deze herinneringen kleuren mijn beeld van de boer en zijn bedrijf. In de discussie over stikstof en fosfaten, over de grootschaligheid van de landbouw en de toekomst van het boerenbedrijf, doet het me zeer als er te gemakkelijk geoordeeld wordt en veroordeeld wordt. Ik denk dat mijn familie niet uniek is. Elke familie die een landbouw- of veeteeltbedrijf heeft, leidt met hart een ziel een leven verbonden met de schepping, met zorg voor de natuur, met zorg voor het land, met zorg voor de dieren op hun bedrijf en de dieren die langskomen op hun land, de vogels, insecten en reeën. Tegelijkertijd zoeken ze met dat bedrijf naar een goed inkomen voor het hele gezin, een waardig leven met toekomst voor volgende generaties. Dat is er te midden van alle regelgeving die steeds weer verandert niet gemakkelijker op geworden in de laatste jaren.

Het lijkt me belangrijk om gezamenlijk te zoeken naar duurzame oplossingen. De boer kan verantwoord en duurzaam zijn bedrijf runnen als de consumenten bereid zijn meer te betalen voor de producten die ze leveren. De hele keten van producent, leverancier, supermarkt en consument moet samen afspraken maken om te voorkomen dat het boerenbedrijf van het platteland verdwijnt. Het lijkt me niet goed, dat we voor onze voedselproductie helemaal afhankelijk worden van import uit het buitenland. En het lijkt me verschrikkelijk als de koe niet meer te zien is in de weilanden. Ik zou het ook kinderen van nu gunnen dat ze de geur ruiken van mest, genieten van het vers gemaaid gras in het voorjaar en kunnen springen over slootjes vol kikkerdril en nieuw leven.

Ik denk dat het mogelijk is om landbouw, veeteelt en natuur met elkaar te verzoenen, want er is liefde voor ons landschap bij de boer en bij de burger. Samen moeten we aan de slag voor een goede toekomst!

8 oktober 2019

Past. Lysbeth Minnema